

banken, er den foreslaaede Ordning altsaa en Forpligtelse for Nationalbanken, vel at mærke under Forudsætning af, at den Støtte, som Nationalbanken har maattet kræve, for at den kan tage Forpligtelsen paa sig, ogsaa ydes. Nu mener det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen — og jeg tror ogsaa, det ærede Medlem Hr. Rode var inde derpaa i Gaar —, at den Stigning, der er foreslaaet, i og for sig kan siges at være for svag. Jeg beder dog erindret, at det, man har villet, er ikke en voldsom Omvæltning i Tingene, fordi man fra saa mange Sider har hævdet, at en voldsom Stigning ogsaa vilde medføre højst ubehagelige Vanskeligheder for det arbejdende Samfund. Endvidere kan det vel anføres, at hvis der er opadgaaende Tendens i sig selv for Kronen, og der samtidig sikres et Minimum, under hvilket den ikke kan falde, er det meget sandsynligt, at Kronen i det frie Marked vil stige mere end de forudsatte Stigninger, og disse vil derefter kun blive den Undersikring, som man maa anse for paakrævet bl. a. for at modvirke Spekulation, skadelig Indflydelse af forskellig Art.

Jeg tror, hvad jeg ogsaa forstod det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen var inde paa, at det vil være uhyre vanskeligt forud for en længere Periode at planlægge nøjagtigt, med hvor meget — og navnlig, hvis der er Tale om, at det skal være meget. — Kronen kan stige. Det er i alt Fald stadig gjort gældende fra de Sider, som jeg nødvendigvis maa støtte mig til med Hensyn til, hvad der er muligt paa dette Omraade, at en saadan forud for lang Tid planlagt betydelig Stigning er praktisk umulig. Ingen vil kunne tage Ansvaret for at love noget saadant. Og fremfor overhovedet at komme ud paa usikker og gyngende Grund har man derfor været enig med Nationalbanken om, at den Stigning, man burde sikre, behøvede i og for sig ikke at være saa overvældende stor; Hovedsagen var, at den opadgaaende Tendens var fastlagt, det, som skal øve gavnlige Indflydelse.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde i Gaar, at Lovforslaget ikke er Udtryk for Valutaraadets Udtalelse, og det ærede Medlem Hr. Lange supplerede denne Udtalelse ved at sige, at Valutaraadets Udtalelse indeholdt f. Eks. ingenting om Valutalaan eller Skat. Jeg tror nu ikke, man skal drive disse Forsøg paa Bortforklaring for vidt; der skal være noget, man kalder Prokuratorkneb, som almindeligvis ikke er velagtede. Hvad siger Valutaraadet? Det siger: Kronens Fald skal standses, Bevægelsen skal føres opad, og

før Moratoriet fornyes, skal Nationalbanken paatage sig at fastholde en Sælgerkurs svarende til omtrent 65 Ø. af den danske Krones Værdi. Men dernæst siger Valutaraadet — jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse citere et Par Linier —: „Raadet har med Tilfredshed modtaget Beretning om, at en ligeledes af Raadet ønsket Forhandling om en saadan Ordning er begyndt, og tilraader, at denne tilendebringes, saaledes at der, naar Forslag vedrørende Valutaspørgsmaalet snarest muligt forelægges Rigsdagen, kan foreligge endelig Vished for, under hvilke Forudsætninger Nationalbanken mener at kunne paatage sig en saadan Forpligtelse, og hvilke Ofreden vil yde til Ordningens Gennemførelse.“ Videre siger man, at saafremt Nationalbanken derefter vil paatage sig Forpligtelse til at opretholde den forannævnte Kurs, vilde man ved særlige Lovgivningsforanstaltninger af en saadan Art, at Nationalbankens Seddelomløb kunde formindskes, medvirke til, at det omhandlede Laan paa 40 Mill. Kr. bliver tilbagebetalt, og man kunde saa under disse Forudsætninger anbefale Moratoriets Forlængelse paa 2 Aar. Jeg maa i Henhold til dette hævde, at Lovforslaget baade er Resultatet af og Udtryk for Valutaraadets Udtalelse.

Det ærede Medlem Hr. Lange, som sagde, at der hverken var Tale om Valutalaan eller Skat, vil vel ikke benægte, at disse to Dele blev nævnt i den Beretning om Forhandlingerne med Nationalbanken, som blev afgivet i Valutaraadets sidste Møde, og at disse to Ting ogsaa havde fundet Udtryk i det Udkast til Slutningsprotokollen, som jeg forelagde skriftligt for det ærede Medlem og de øvrige ærede Medlemmer; og efter at have modtaget dette Referat, hvoraf de altsaa vidste, at der baade blev Tale om Laan og Skat, sagde Raadet, som havde modtaget disse Meddelelser, at det med stor Tilfredshed havde hørt om Forhandlingerne og ønskede disse ført til Ende. Naar man ved alt dette — og det ærede Medlem Hr. Lange ved det jo — kan man ikke tale om, at Skatten og Laanet ligger udenfor, hvad Valutaraadet har beskæftiget sig med.

De ærede Medlemmer Hr. N. Neergaard og Hr. Lange udtalte Frygt for at faa Egaliseringsfonden om igen. Jeg forstaar særdeles vel denne Frygt, navnlig fra det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Side. Thi han var jo Manden, der skaffede os Egaliseringsfonden, og det er ham, under hvis Ledelse den blev formøblet i en Haandevending. Det ærede Medlem sagde, at han